

Samenvatting Vrijdagspreek 17 Maart 2017

Na Tashhadad, Taawwaz en reciatie van Surah Al-Fateha zei Huzur-e-anwar:

In de westerse –en ontwikkelingslanden is de aanhang voor racistische en nationalistische politici aan het toenemen. Aangezien ze allemaal anti-immigratie zijn, richten ze zich vooral tegen de moslims omdat ze willen dat moslims hun eigen gewoontes aannemen.

Huzur-e-anwar zei: ze zijn wel correct in het bekritisieren van het moslimextremisme in bepaalde landen, waar moslims zelf verantwoordelijk voor zijn. Maar, enerzijds worden moslimoverheden heimelijk gesteund en anderzijds worden opstandelingen geholpen. Niemand kan een oorlog zo lang aanhouden zonder hulp van derden.

Wanneer moslims schade hebben geleden is dit het gevolg van hun eigen daden, van complotten, rebellie, het ontbreken van van rechtvaardigheid, het negeren van de leer van de Islam en het negeren van hun doel in het leven. In zulke toestanden moet men iemand zoeken die het geloof terugbrengt van de Hemelen en de prestige van de Islam herstelt.

Huzur-e-anwar zei dat wreedheden tegen de Ahmadi's in Algerije tegenwoordig aan het toenemen is. Politie intimideren hen en de rechtbanken nemen beslissingen in hun eigen handen en ze sturen Ahmadi's naar de gevangenis. Het aantal mensen die nu in de gevangenis zitten, op een vonnis wachten of aan geïntimideerd worden, wordt geschat op een 200-tal maar ze hebben allemaal hun standvastig in het geloof bevestigd, ongeacht de wreedheden die hen werd opgelegd. Degenen die vandaag gemeenschap tonen moeten onthouden dat God getuige is van hun daden en wanneer de van Zijn vonnis zal komen, gaan de onderdrukkers noch deze wereld noch de volgende erven. Het is Allah's belofte dat de Islam zich naar alle hoeken van de wereld zal verspreiden. Waarom wordt de Islam dantegenwoordig overal belasterd? Hebben ze dit niet overwogen?

Islam zit nu in een vreemde dilemma. Enerzijds is er een sekte van extremisten en anderzijds zijn er mensen die hierdoor onverschillig zijn geworden tegenover religie of beïnvloedt worden door de westerse wereld. Ze vrezen deze wereld meer dan ze God vrezen. Iedere moslim sekte die geweigerd heeft om God's boodschapper te aanvaarden is afstandig geworden tegenover God en de instructies

van Zijn Profeet. In zulke toestanden moeten Ahmadi's bewust zijn dat als ze ingestemd hebben met de Imam van de tijd, zij ook een grote verantwoordelijkheid dragen. Moeten we angstig worden tegenover deze toestanden en zich terugtrekken? Wat is dan het nut van de *Bai'at* (eed) af te leggen als we dit doen? We kunnen ons geloof niet loslaten..

De Heilige Koraan stelt (*أُدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَأُلْمُوعِظَةَ الْحَسَنَةَ ۖ وَجَذَلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ*) dat Islam op een een waardige manier verspreid moet worden. Het is verkeerd om uit vrees in te stemmen met anderen. Verstandig zijn betekent niet dat je laf bent. Het is alleen de waarheid vertellen op een manier die geen geschil veroorzaakt. Een Momin (ware gelovige) moet het verschil tussen verstand en lafheid kennen. Een Momin zal zijn woede altijd beteugelen en onzin niet met onzin beantwoorden. Waar wordt er verteld dat wij de Islam doormiddel van het zwaard en onder dwang moeten verspreiden? We moeten de mooie leer van de Islam verspreiden onder elkaar en aan niet-moslims. Ahmadi's hebben grote verantwoordelijkheden. Een hart die ten gevolge van commentaar van tegenstanders ongecontroleert met woede wordt geraakt, is beroofd van gezond verstand. Iedere Ahmadi moet zijn verplichting realiseren en al zijn handelingen moeten de boodschap van de Islam doorgeven. Wanneer hij spreekt moet het op een korte en verstandige manier zijn. Geen goed kan komen uit lange argumentaties.

Er is een sekte in Australië dat stelt dan mannen en vrouwen die elkaar de hand niet geven als begroeting uit het land moeten worden uitgezet. Ze bekritisieren moskeeën en minarets. Ahmadi's zullen dit met een grote wijsheid moeten aanpakken. De meerderheid heeft geen idee over de ware leer van de Islam. Er moeten doeltreffende programma's uitgezonden worden die de vredevolle en harmonieuze gezicht van de Islam tonen. Alleen de Djamaat-e-Ahmadiyya is in staat om een poging tegen de vijandelijkheden van de Islam te realiseren. We moeten extreem veel moeite doen om Ahmadiyat en de ware Islam aan de wereld te introduceren. In plaats van schrik te krijgen door onvriendelijkheid en wrok, moeten we naar voor komen en het goede voorbeeld aan de wereld tonen.

Op het einde kondigde Huzur-e-anwar het gebed in afwezigheid aan voor Moulana Muhammed Din Sahib, Qadiaan, Fazl-e-ilahi Noori Sahib en Ibraheem bin Abdullah Sahib.